

Видавнича етика

Редакційна колегія Українського ботанічного журналу в своїй діяльності дотримується принципів видавничої етики та керується положеннями Комітету з етики публікацій *Committee on Publication Ethics* (COPE) – <http://publicationethics.org/>. Українські автори, серед іншого, мають користуватися "Етичним кодексом ученого України", прийнятим Загальними зборами НАН України 15 квітня 2009 р. (Бюлетень ВАК України, 2010, по 2, с. 2–5). Журнал дотримується також *Principles of Transparency and Best Practice in Scholarly Publishing* (спільна заява COPE, DOAJ, WAME та OASPA). Редакція підтримує затверджені на міжнародному рівні стандарти етичної поведінки для всіх учасників видавничої справи – авторів, рецензентів, редакторів та видавців.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ АВТОРІВ

Авторство статті обмежується лише тими, хто зробив істотний інтелектуальний внесок у концепцію, проведення дослідження та інтерпретацію результатів поданої роботи. Відповідальний автор повинен забезпечити правильний склад списку співавторів та гарантувати, що всі співавтори ознайомлені з його остаточним варіантом. Усі автори мають бути наведені в рукописі під час його подання. Особи, які брали участь у певних аспектах дослідження, але не є співавторами, повинні бути названі в розділі "Подяки".

Автори мають подавати до друку результати оригінальної роботи, представляти точний виклад проведеного дослідження та об'єктивне обговорення його значущості. Фальсифікація та фабрикація даних є неприпустимими; завідомо недостовірні відомості чи твердження прирівнюються до неетичної поведінки.

Автори зобов'язані надати інформацію про внесок усіх осіб, які так чи інакше вплинули на дослідження. При використанні даних та/або заяв інших осіб вони повинні правильно цитуватися у статті. Будь-яка інформація, повідомлена в попередніх публікаціях, має супроводжуватися посиланням. Якщо рукопис містить матеріали, які захищені авторськими правами інших суб'єктів, необхідно отримати дозвіл власника авторських прав на використання матеріалу, й чітко визначений це у тексті. Усі джерела фінансової підтримки дослідження повинні бути зазначені.

Автори при поданні рукопису несуть відповідальність за розкриття своїх прямих або непрямих фінансових та інших конфліктних інтересів, здатних мати вплив на їхню роботу. У рукописі мають бути згадані всі особи й організації, що надали фінансову підтримку, а також брали у роботі особисту участь.

Автори можуть вказувати імена тих, кому, на їхню думку, не слід направляти рукопис на рецензію у зв'язку з можливим професійним або особистим конфліктом інтересів. Інформацію про наявність конфлікту інтересів редакція може використовувати як основу для ухвалення редакційних рішень.

Плагіат (копіювання тексту, ідей, даних, зображень з інших джерел, перефразування значних частин робіт інших авторів без належних посилань) є неетичною видавничою поведінкою і є неприпустимим у статтях, поданих до журналу. Якщо буде виявлено плагіат, рукопис не буде розглядатися для публікації.

Самоплагіат (повторне використання тексту з попередніх публікацій автора без належних посилань) є неприйнятним. Матеріали, вже опубліковані (повністю або частково), не приймаються. Виключення може бути зроблене лише для оглядових статей, або якщо для поширення наукових знань доцільна публікація в різних журналах чи іншими мовами; в усіх таких випадках потрібні: 1) згода всіх співавторів (якщо вони є); 2) підтвержене погодження редакторів усіх задіяних видань; 3) належні посилання на оригінальні публікації.

Матеріали, подані до друку в інші видання, не розглядаються.

Спілкування авторів з редакцією Українського ботанічного журналу є конфіденційним. Листування, рецензії та інші конфіденційні матеріали не повинні розміщуватися у вільному доступі без попереднього дозволу редакції.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ РЕЦЕНЗЕНТІВ

Рецензентам слід керуватися рекомендаціями Комітету з етики наукових публікацій (COPE) для рецензентів.

Рецензенти мають зосереджуватись на науковій цінності, якості та загальному стилі рукопису. Вони повинні чітко й аргументовано висловлювати свою думку. Особиста критика автора є неприйнятною.

Рецензент має відмовитися від рецензування, якщо він не може надати неупереджену рецензію або фахову рецензію впродовж зазначених термінів.

Вся інформація, що стосується поданого рукопису та всіх аспектів його рецензування, повинна розглядатися як конфіденційна. Не дозволяється обговорювати її з іншими особами, крім осіб, уповноважених редактором. Рецензенти не можуть використовувати матеріал чи будь-яку інформацію, яку вони отримують у процесі експертної оцінки.

Необхідно обов'язково доводити до відома редакції випадки плагіату чи значну схожість отриманого рукопису з будь-якою іншою опублікованою статтею (з наданням відповідного посилання), а також повідомляти, якщо рукопис містить підроблені чи маніпулятивні дані та вже опублікований матеріал без відповідних посилань.

Рецензент не повинен брати до розгляду рукопис за наявності будь-якого конфлікту інтересів (фінансового, професійного чи особистого характеру) з авторами чи організаціями, пов'язаними з дослідженням.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ РЕДАКТОРІВ

Редактори несуть основну відповідальність за наукову якість опублікованих статей і повинні ухвалювати свої рішення щодо публікації виключно внаслідок оцінки якості рукопису, оригінальності та важливості роботи.

Редактори мають дотримуватися затверджених міжнародних стандартів етичної поведінки з усіма сторонами, які беруть участь у процесі публікації. Вони повинні забезпечити відповідність матеріалів, які вони рекомендують до публікації, прийнятим етичним нормам.

Редактори не повинні розголошувати інформацію про поданий рукопис будь-кому, крім рецензентів чи членів редакційної колегії. Інформація або ідеї, отримані в процесі експертної оцінки, повинні зберігатися в таємниці та не використовуватися для особистої вигоди. Неопубліковані матеріали з поданого рукопису не повинні використовуватися у власних дослідженнях без письмової згоди автора (авторів). Редактори зобов'язані зберігати анонімність рецензентів, якщо останні особисто не вирішують надати відкриту рецензію.

Фальсифікація та фабрикація даних, плагіат є неприпустимими. Редактори не повинні ухвалювати рішення про публікацію поданих рукописів, якщо є підстави підозрювати будь-які порушення наукової етики. Про всі конфліктні ситуації потрібно сповістити головного редактора, їхня сутність має зберігатися в таємниці до ретельного вивчення. Надіслані рукописи можуть бути перевірені на предмет текстового перекриття з попередніми публікаціями з використанням безкоштовних он-лайн інструментів для перевірки плагіату (<https://smallseotools.com/plagiarism-checker/>, <http://www.articlechecker.com>).

Редактори повинні враховувати наявність будь-якого конфлікту інтересів (фінансового, професійного чи особистого характеру) між авторами та рецензентами. Вони також зобов'язані повідомляти про власний конфлікт інтересів.

Кожен випадок подання етичної скарги на подані рукописи чи опубліковані статті має бути вивчений. Головний редактор повинен вживати заходи для відновлення порушених прав.